

tioner og kommunalbestyrelserne får større frihed til at udforme lokalt tilpassede løsninger.

Det er nødvendigt fortsat at styrke indsatsen imod ghettoisering og dermed sænke risikoen for udvikling af parallelsamfund med normer og værdier, der er forskellige fra det øvrige samfunds. Anvendelse af kombineret udlejning lempes, og der gives mulighed for annoncering og for, at lejligheder kan stå tomme i maksimalt ½ år.

Aftalen indeholder forslag til: ny styringsmodel, forslag til nedsat husleje i nybyggeri, forhøjet maksimumbeløb, nedsættelse af grundkapital, implementering af energiaftale, nye tiltag i forbindelse med ghettoisering, nye tiltag vedrørende affureaukratisering og forenkling af regelsættet.

Starthuslejen for beboerne i nybyggeri nedsættes fra 3,4 pct. af den samlede anskaffelsessum til 2,8 pct. Dette vil medføre, at starthuslejen vil falde med 11-12 pct. For igen at få gang i byggeriet hæves maksimumsbeløbet med 6 pct. i en række kommuner, og grundkapitalen sænkes fra 14 til 7 pct. for kommunerne fra den 1. juli 2009 til den 31. december 2010.

Den øverste myndighed får mulighed for at træffe beslutninger, som ellers er afdelingens kompetence i forbindelse med større renoveringer, større energibesparende foranstaltninger, boligsociale helhedsplaner og fremtidssikring af bebyggelsen. Dansk Folkeparti sørgede for, at projekter, som hovedsagelig tager sigte på udskiftning af køkken og bad, dog ikke kan gennemføres uden afdelingens godkendelse.

Dansk Folkeparti havde ønsket, at den enkelte beboer fik vetoret i forbindelse med udskiftning af køkken og bad, hvis ikke faldstammerne i lejligheden skulle udskiftes. Der igangsættes nu en undersøgelse af den enkelte lejers mulighed for at bestemme og få indflydelse på renovering og modernisering af lejerens bolig, herunder mulighed for at undgå u hensigtsmæssige moderniseringer af lejerens bolig. I den forbindelse undersøges anvendelsen af de eksisterende regler om mindretalsbeskyttelse. På baggrund af undersøgelsens resultater, der skal foreligge senest den 1. april 2010, drøfter forligspartierne behovet for ændring af gældende regler.

Et *mindretal* i udvalget (S, SF og EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme for de stillede ændringsforslag.

Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis og Enhedslistens medlemmer af udvalget peger på, at samfundets sammenhængskraft ofte blev nævnt som værende af stor betydning for det danske samfund af den tidligere statsminister. Den nye statsminister trådte i forgængeres fodspor, da han i sin særlige redegørelse til Folketinget i april 2009 fremhævede »et stærkt fællesskab – et fællesskab, som hverken kan eller skal løse alle vores problemer, men som træder til, når vi har brug for det«.

Partierne mener, det er på høje tid, at regeringen ikke nøjes med smukke ord. Der skal handling til. Boligpolitikken er af afgørende betydning for sammenhængskraften i det danske samfund, og de almene boliger danner ramme om helt centrale fællesskaber i hverdagen. Derfor skal boligpolitikken bidrage til at udvikle et stærkt fællesskab, hvor folk mødes og lever sammen på tværs af sociale skel. Denne udfordring har den nuværende regering imidlertid ikke formået at løfte, og den bliver heller ikke løftet med nærværende lovforslag.

S, SF og EL konstaterer, at Folketinget står ved en skillevej, når det gælder den almene sektors fremtid: Vil Folketinget investere i og sikre, at vi fremover har en konkurrencedygtig almen sektor, der både løser boligsociale problemer og er en attraktiv boligform for folk med arbejde og almindelige indkomster og således udgør en vigtig del af boligforsyningen? Eller vil man fortsætte nedslidningen af de fysiske omgivelser og de seneste års opbremsning i nybyggeri, så det til sidst kun er borgere uden andre muligheder, der bor i de almene boligområder, mens almindelige mennesker er henvist til det ofte dyre private boligmarked? Det er det valg, vi står over for.

Regeringen kunne med lovforslaget have valgt at råde bod på 7-8 års boligpolitiske forsømmelser, men regeringen forpasser chancen.

Forudsætningen for at sikre den almene sektors fortsatte udvikling og en blandet beboersammensætning er, at der bygges nye betalelige boliger, at de eksisterende boliger renoveres, og at den negative spiral i de udsatte boligområder stoppes ved, at der igangsættes en sammenhængende og koordineret indsats over en længere årrække, der bl.a. indebærer, at der sikres finansiering af radikale fysiske omdannelser i de udsatte boligområder.